

Reseskildring från besök i Sierra Leone oktober 2016

Så står vi där på Bromma igen. Med förra resan i minne, då allt blev till kaos efter bombdådet i Bryssel, är vi en aning spända på hur det ska bli denna gång. Med oss på vagnarna har vi massor av bagage. Över 500 kg finns nedpackat. Skolmaterial, sjukvårdsprodukter, fotbollströjor, datorer, projektorer och massor av annat.

Denna gång går resan helt utan problem. Vi blir mötta på flygplatsen och tar oss med båt snabbt över sundet för att hinna checka in på vårt hotell.

Man blir alltid lika glad! Utmed huvudgatan i Portee står de uppradade, våra fina elever. I

sina gula skoluniformer och med välputsade skor. De sjunger för fullt och vi känner oss förstås enormt varmt välkomnade!

Alla våra "gamla" fadderbarn finns på plats vid skolan och vi påbörjar vårt arbete direkt. Med speglar, ritmaterial och ramar i bagaget får alla barnen möjlighet att rita ett självporträtt till sin fadder. Det är en rolig aktivitet! Många av

barnen sitter länge, jättelänge... De målar och målar och vill aldrig gå därifrån. Vi låter dem sitta kvar eftersom vi vet att det är sällan de har chans att göra denna typ av aktivitet i skolan.

Lördag och dags för nya fadderbarn att skrivas in i programmet. Arton hem besöks och intervjuer görs med barn och målsman. Det är en alltid lika mäktig känsla att få sitta där utanför husen, på enkla små pallar, en plastback eller en oljedunk och få lyssna till människors berättelser. Så många har upplevt så mycket svårigheter. Att få berätta att barnet nu har fått en fadder som garanterar skolgång fram till årskurs nio känns fantastiskt fint.

Tidigt på **söndagsmorgonen** packar vi ihop oss i vår lilla buss och far mot Kumra Bai Yoni och Kvinnoträdgården. Hit har vi inte kunnat återvända sedan förlusten av Alieu och Aminata och därför blir det ett känsloladdat första mottagande.

Många i byn har trott att vårt engagemang skulle upphöra när makarna Mansaray inte längre finns i livet. Nu när vi återvänder förstår de att vi kommer ha fortsatt samarbete. Det känns skönt att få bringa klarhet i det.

Med på denna resa har vi en odlingsexpert från företaget Grangården, Lisa. Utrustad med frön och trädgårdsredskap överlämnar hon material till kvinnorna och tillsammans diskuterar vi odling, alternativa

gödslingsmetoder m.m. Kvinnorna, som nu består av ett kooperativ om 60 medlemmar berättar hur de organiserat sitt arbete. De har lyckats skapa ett kooperativ med tydliga mål och gemensam värdegrund. Vi bjuds ut till två av de tre odlingsfälten och blir alla mycket imponerade. Här har kvinnorna verkligen lyckats!

Måndag, åter skoldag och denna dag står IT på schemat. Med oss från Sverige finns fyra ungdomar som erbjuder eleverna i årskurs 5 en nästintill privatlektion i datakunskap. Mycket populärt!

En trappa ner får eleverna fortsätta möta teknikens värld, när de tillsammans med Simon får pröva på att skapa musik från Ipad. Det svänger ordentligt i klassrummet! Nu tar lärarna över framtida IT - undervisning och vi önskar dem all lycka till.

Tisdag - skolutflykt till stranden! Tre bussar finns inhyrda och tillsammans far vi till en av de stränder som rankas som vackrast i världen, River No 2. Varmt, glädjefyllt och ett härligt minne att bära med sig både för stora och små.

Onsdag

Tack vare ett underbart engagemang från många här hemma i Sverige, kan vi ordna så att en lastbil kommer till Portee, fylld av rissäckar. Riset kommer alla barnen tillgodo och jublet vill aldrig ta slut när säck efter säck bärs in i skolan. En insats, viktigare än någonsin nu när dollarkurserna gjort att rispriset skjutit i höjden och därmed blivit en omöjlighet för familjer att kunna inhandla själva.

Torsdag

Dags att ta farväl för denna gång. I småbåtar tas vi över sundet, mot flygplatsen. Färjan har gått sönder så vi måste hitta andra alternativ. Efter långa och intensiva förhandlingar om pris tas vi i småbåtar över sundet, mot flygplatsen. Det är lågvatten och unga män bär oss från båtarna till stranden. Alltid en lika spännande och smått genant aktivitet.

Mr Gbla och Sheriff från vår lokala samarbetsorganisation ser till att vi når flygplatsen i tid.

Vi tar farväl, en aning vemodiga, men vet att vi snart kommer att ses igen!